

Aïkidojournal N°29F – 1/2009 Extrait du 2e partie	<h1>Alain Peyrache</h1> <p>Dit is een breuk met traditionele martiale menkyo systeem</p>
--	--

Toen u de FFAB (French Federation of Aikido and Budō) verliet, had u de 6e dan. En nu?

Helemaal niets. Aangezien in mijn huis ik helemaal alleen ben, ben ik de baas van mijn school, mijn klas, mijn dojo. Ik houd me bezig met mijn dojo, mijn leerlingen, ik zit niet in een ander systeem. Soms geven mensen me een titel opdat ze opnieuw kunnen rangschikken... Ook daarover is een hoop te zeggen omdat de uitvinding van de kyu en dangraden een uitvinding is van Kano (oprichter Judo) en niet van het Aikido. Ook dit is het geknutsel van de zoon van Ueshiba.

De uitvinding van de kyu en dangraden baseert zich van meet af aan op de westerse mentaliteit en sport, geïnspireerd op universitaire diploma's en het Westerse militaire systeem.

Dit is een breuk met traditionele martiale menkyo systeem. Het was de wil van Kano, oprichter van Judo, die minder een praktiserend vechtsporter als intellectueel was .

Het is om deze reden dat mensen zich eraan vastklampen, want het is hun mentaliteit. Ik zie heel wat beoefenaars die niet bij ons zijn en uit nieuwsgierigheid komen zien wat we doen. De eerste vraag die zij stellen gaat over graden. Dit is wat overheidsdiensten laat bestaan en functioneren, als bij toeval.

Is het dan verwonderlijk dat studenten van de oprichter hun graden en diploma's teruggaven toen het systeem van Kano de norm werd? Dit is bijvoorbeeld wat de heren Abe en Nakazono deden, die wij in Frankrijk goed kennen.

Toen ik begon, in de begin jaren van aikido, werd niet gevraagd: 'Wat is uw graad?', men vroeg: "Van wie ben jij leerling?". Dit is hoe we een beoefenaar van Aikido classificeren . Het is de leerling van de het systeem van de leraar ("Maitre Machin"), niet volgens de federatie of leerjaar.

Dit is precies de rijkdom van Aikido: alle studenten van de stichter geven de lessen anders door hetgeen een ieder toestaat een leraar te kiezen die hem past.

Maar in een sportief systeem, waar een enkele gedachte heerst, kan men slechts diegene gradueren die strikt voldoen aan het referentiekader. Het kan niet anders: diversiteit is administratief niet beheersbaar, het wordt bestreden door alle administratieve systemen, wat ze ook moge zijn.

In de onderneming van het systeem van de leraar ("Maitre Machin") vervult u een dergelijke positie of u bent dusdanig geplaatst , maar bij een ander kan dit verschillen. Indien je voorman bent bij Renault, ben je dit niet perse bij Citroen wanneer je van onderneming verandert! Echter, wanneer je je eigen bedrijf creëert, ben je niet langer voorman, maar directeur...*Soke* in het Japans.

En nationale wet-en regelgeving, het rijkscertificaat...

Het rijkscertificaat is de wettelijke bevoegdheid om geld te kunnen verdienen met het uitoefenen van Aikido in Frankrijk. Dus alleen belanghebbende professionals, die kunnen worden geteld op de vingers van een hand. Op dit moment is op Europees niveau een circulatie van gediplomeerden, een circulatie van vaardigheden en kunt u werken in elk land wanneer men u daar erkent.

In België worden lokale federaties erkend door de minister, maar alles wordt internationaal erkend

door de Koning der Belgen. Wij zijn de enige Belgische internationale vereniging voor aikido, naar mijn weten, die wordt erkend door de Koning der Belgen.

Deze erkenning is geldig op het niveau van Europa, dus we zijn heel formeel in het Europese rechtskader: er is geen zorg. En we zullen dit uitvoeren op een Europese manier, maar in de geest van de Japanse traditie, dat wil zeggen: 'een meester, een dojo'.

Persoonlijk houd ik me bezig met mijn leerlingen. Het is ook een vorm van respect voor mijn collega's. We hadden verschillende Japanse leraren, leerlingen van de grondlegger van Aikido, en sommigen van ons koos een van hen, sommigen kozen ervoor om zijn onderwijs te volgen. Voor ons is dit precies wat er gebeurt.

Er is geen nationale methode met beperkingen die niets te maken hebben met aikido. En aangezien we een heel andere werkomgeving hebben, genereert dit een sfeer, een beoefening, een houding, een geheel andere menselijke interactie en dit alles wordt niet gevonden in de federaties, omdat het er niet kan bestaan.

We vonden het Japanse traditionele systeem, waar er geen federatie is, waar er 3000 dojos zijn die in feite de ambachtelijke bedrijven zijn met aan het hoofd een meester. Hoewel er groeperingen van dojos bestaan, inclusief de Hombu dojo, een dojo zoals vele anderen, maar de meest bekende: ze profiteert op niveau van instituut op het krediet van de oprichter van Aikido waarvan ze erfgenamen zijn.

Maar er bestaan erg veel dojos in Japan waaronder enkele duizenden die niets te maken hebben met Aikikai, volgens wie daar niet langer Aikido wordt gedaan.

In het Franse systeem ... als je deel wilt uitmaken van "Jeugd en Sport" om de goedkeuring van het ministerie te hebben, het label "kip Gers*" te krijgen, bent u verplicht om de sportieve regelgeving te volgen die niet geschikt is voor Aikido beoefenaars maar voor de sporters.

*kip Gers: blijkbaar een bekend merk kip. In Nederland het Unox knakworstje willen zijn....

<http://www.pouletdugers.com/nos-volailles/poulet-jaune-fermier-du-gers/>

Je hoeft in Frankrijk niet het label "kip Gers" te hebben, het Ministerie Jeugd en Sport wil haar gezag opleggen, maar je kunt heel goed juridisch bestaan als vereniging volgens de wet van 1901, die stelt dat twee mensen samen kunnen werken om te beslissen over een gemeenschappelijke operatie. Het volstaat te stellen dat de samenwerking is gebaseerd op die van een traditionele dojo en de organisatie is volstrekt legaal. Ze zal niet de goedkeuring van het ministerie van "Jeugd en Sport" dragen, maar wat geeft dat, het is precies wat we niet willen! Want wanneer je het accepteert, wijk je af, kom je in een omgeving die niet de uwe is.

Om terug te keren naar uw eigen geschiedenis, Heeft u een andere martial art beoefent voor Aikido?

Nee. Ik wilde oorspronkelijk Judo doen, maar kwam per ongeluk bij Aikido terecht.

U bent niet de enige: het is een van de vele manieren waarop onze ondervraagden begonnen! En het beviel u direct?

Ja, ik vond het leuk en ik bleef.

Wanneer we aikido beginnen, hebben we de neiging om te werken met kracht, hoe kunnen we leren beginners om soepel te werken, een "lichter" Aikido beoefenen?

Dit is een interessante vraag, maar het is niet eenvoudig uit te leggen ... Op het culturele niveau, zijn er twee benaderingen: de onze, de westerse benadering, die we de schildpad aanpak noemen: je bent op een tafel, zie je een potlood ... Wat is het? Ik demonteer, ik analyseer, ik hak het in kleine stukjes

en het interesseert me niet langer.

Hier, een microfoon ... Ik snijd ze in kleine stukjes ... en u hebt geen idee van het grote plaatje. En je doet hetzelfde met technieken wanneer u de aikido u lengtes tatami valt, verplaatsingen doet in een poging iets van het geheel te begrijpen. Maar daarmee doet u precies het tegenovergestelde van aikido en verlaat de oosterse benadering van het mondiale naar het lokale niveau. De oosterse benadering is die van de adelaar die boven de tafel vliegt en zicht stort op wat hij interessant vindt.

Wanneer we dezelfde coherentie toepassen, en dat is wat we doen, beginnen we met een globale beweging die gaat verbeteren naarmate we herhalen en we zullen zien dat deze verbetering mogelijk is omdat ze leer van Aikido is die we in alle technieken terugvinden.

Dus in plaats van een sportieve benadering waar we werken met lijsten van technieken – als we dertig technieken kennen, zijn we Shodan, bij veertig kennen Nidan, enz., welke overeenkomt met de Westerse sportieve mentaliteit. , school, joods-christelijke ... - we volgen de oosterse benadering die compleet anders is. Ze stelt dat mensen anders zijn, de natuur anders is, alles dat anders is, maar ze zijn alle onderhevig aan dezelfde wetten. Wat je hier vind is het spel van Yin/Yang wat je overal vind, in alle windrichtingen.

Het is zoals in het Oosten wordt gezegd: Je kunt alle beelden van de wereld om je heen vergaren, maar de wereld geheel niet begrijpen. Blijf thuis, kijk naar wat vaak voorkomt in alles wat bestaat en je begrijpt de wereld zonder je huis te verlaten.

Aikido is hetzelfde, dat wil zeggen, ongeacht de techniek, indien het aikido is, we dezelfde leer terugvinden. Daarom is werken aan een techniek, werken aan alle (technieken). U kiest de situatie die het makkelijkst is, u werkt aan de Aikido leer en erna gaat u generaliseren. En al snel, in plaats van een les waar je eerst vijf minuten dit doet en dan vijf minuten dat – en u na een anderhalf uur het eerste bent vergeten - heeft u heel de tijd hetzelfde gedaan, zelfs als het op verschillende manieren onder de aandacht is gebracht, blijkt dat wanneer we de concentratie bewaren, dezelfde leer in verschillende vormen terug te vinden.

Het is deze herhaling (steeds dezelfde leer) die u zal toestaan te veranderen, omdat u zult merken dat u zich altijd op dezelfde manier gedraagt, en u de dezelfde leer van aikido herhaald, deze zal verwerven zonder er zelfs maar aan te denken. En wanneer het uw normale houding is geworden, omdat u bent gewijzigd: het doen is het veranderen van jezelf – u zelfs verrast bent dat u de juiste houding hebt, omdat het uw normaal gedrag is geworden.

Elke aanpak wordt individueel, persoonlijk en uniek. Precies wat alle administratie verafschuwt die...

<<<het document stopt hier gewoon...tja...>>>